

[Nielsen-Man.]

summen, 14 500 kr., kan vel normalt slå til, og hvis den ikke gør det, er det ikke urimeligt, om lånsøgeren på linie med, hvad man f. eks. forlanger ved ansøgninger til statshusmandsbrug, selv skal skaffe en mindre kapital til hjælp til at opføre bygningen. Derudover kan ministeren jo efter indstilling bevilge en forhøjelse af lånet med 1500 kr. Da der endvidere er optaget den bestemmelse, at som regel må opførelsen af bygningerne ikke koste mere end lånemaksimum, vil jeg tro, at den nye udformning er bedre, selvom jeg er fuldkommen klar over, at det er vanskeligt at holde byggeomkostningerne nede på det forholdsvise lave beløb, der her er tale om. Det er jo en bolig for en familie, det drejer sig om, og når man tager byggeomkostningerne i betragtning, er det indlysende, at det vil blive svært at få bygget huset med de fornødne bekvemmeligheder, med isolation og helst også med adgang til kloak og vand for så lav en pris.

Der er sket den ændring, at loven om opførelse af arbejderboliger på landet kommer til at sortere under ministeriet for byggeri og boligvæsen, og at det bliver dette ministerium, der efter forhandling med landbrugsministeren og med statens jordlovsudvalg skal træffe en række afgørelser. Det er vel naturligt, når vi har et ministerium for byggeri og boligvæsen, at denne lov også kommer til at høre derunder, medens den før hørte under et andet ministerium, men jeg er bange for, at det vil komplicere sagerne noget. Jeg vil i hvert fald udtale det håb, at dette ikke medfører, at sagerne behandles langsommere end hidtil. Der er jo mange ansøgere, der må vente meget lang tid på at få en afgørelse, og hvis det, at loven fremtidig sorterer under et andet ministerium, medfører, at ventetiden bliver endnu længere, beklager jeg det meget. Derfor vil jeg henstille, at man simplificerer administrationen mest muligt, så at sagerne kan gå hurtigt igennem. Det vil lette administrationen i det hele taget, men det vil først og fremmest være en lettelse for lånsøgerne.

Der er et forhold, som man har overvejet i det udvalg, der har været nedsat med repræsentanter for ministeriet for byggeri og boligvæsen, for landbrugsministeriet og for statens jordlovsudvalg, og som jeg gerne vil omtale. For to år siden var det sådan, at den byggegrund, der skulle godkendes, skulle have en minimumsstørrelse af 800 m², og prisen for arealet var fastsat til 1 000 kr. Man fandt det sidste år opportunt at forhøje minimumsstørrelsen til 1 000 m², men man forhøjede ikke jordprisen, som stadig-

væk er 1 000 kr. Det har skabt en række vanskeligheder for de folk, der har udset sig en byggegrund, og man kan vel også sige, at der er den vanskelighed, at prisen for en sådan byggegrund har fæstnet sig omkring de 1 000 kr. Det vil altid gå sådan, at en maksimumspris let bliver en minimumspris, og det er også sket i dette tilfælde, men når nu maksimumsprisen er sat ned, opstår der vanskeligheder med at skaffe passende byggegrunde. Det kan ikke nytte noget, at man går ud fra, at disse landarbejderboliger altid kan bygges i de mest afsides landdistrikter. I en række tilfælde vil de komme til at ligge mere centralt, og der har der været store vanskeligheder med at finde passende byggegrunde. Det nedsatte udvalg er kommet til det resultat, at man af forskellige praktiske grunde ikke mener at kunne gå tilbage til minimalstørrelsen på 800 m². Jeg synes dog, det er en overvejelse værd, om man ikke skal forandre lovens tekst, og gå tilbage til de 800 m², og alene af den grund vil jeg anse det for praktisk at henvise de to lovforslag til et udvalg til overvejelse af dette spørgsmål — samtidig kan man naturligvis også tage op til overvejelse andre spørgsmål, som står i forbindelse hermed. Jeg er klar over, at man også kunne gå den vej at forhøje jordkøbsprisen, den tilladte pris for byggegrunden, med et beløb, der svarer til den forskel, der fremkommer ved, at man fastholder de 1 000 m². Jeg vil dog være noget betænkelig ved at gå den vej, fordi det nok skal vise sig, at så bliver *det* minimalprisen for jorden, og det vil også medføre, at disse landarbejderboliger måske i større grad end før vil trække hen imod byerne, hvad jeg ville anse for uheldigt. Jeg vil foretrække, at man vælger den udvej at gå tilbage til en minimumsstørrelse på 800 m², selvom jeg er klar over, at der kan fremføres synspunkter, som taler imod dette; og selv om jeg ved, at det udvalg, som arbejder med sagen, er kommet til det resultat, at man alt taget i betragtning må vælge de 1 000 m², vil jeg gerne have dette spørgsmål overvejet, så man kan se, om det er muligt for ministeriet at fremføre så overbevisende grunde, at man bøjer sig for dem, og hvis dette ikke er muligt for ministeriet, håber jeg, at ministeriet vil bøje sig for gode grunde, fremført fra anden side.

Jeg skal altså tillade mig på mit partis vegne at anbefale de to lovforslag til villig behandling, men dog også antyde muligheden af, at de måske kan få en anden udformning i udvalget.